

Napsal uživatel Milan Bátor
Sobota, 18 Srpen 2018 23:40

Konceptuální alba jsou v současné české hudební produkci poměrně ojedinělou záležitostí. Vesměs se objevují spíše v alternativnějších hudebních žánrech, zřídka pak už v populární hudbě a jejích odnožích. Jedním z takových retro počínů, který však precizním ztvárněním, autenticitou a osobitostí míří do budoucnosti, je album ***Bleděmodré město*** kapely **Nevermore** a týpka, vystupujícího pod pseudonymem

Kosmonaut

. Kolekci jedenácti písní spojuje leitmotiv města Brna, který se objevuje nejen v textech písní, ale i v reálných zvucích prostředí a na fotografiích

David Konečného

Bleděmodré město

je kolekce vyjadřující bytostný vztah k místům, s nimiž se nějak protnul život, současně ale jeho myšlenkový a hudební potenciál dosáhl k zajímavým myšlenkám a poselstvím.

Nápad, vytvořit album inspirované Brnem, se zrodil v hlavě zpěváka

Michala Kosmonauta Šimíčka

, který se v bookletu vyznává z fascinace tímto městem. Kosmonaut je také autorem nevšedních textů

Bleděmodrého města

, na hudbě se autorsky podílela celá kapela v obsazení

Štěpán Axman

(baskytara, zpěv),

Pavel Karas

(kytary, zpěv, sampley),

Jakub Kočíčka

(bicí, perkuse),

Michal Kosmonaut Šimíček

(zpěv) a

Aleš Vosáhlo

(kytary, klávesy, zpěv). Na albu účinkovali také hosté

Pavel Zatloukal

(zpěv),

Libor Třeška

(trubka),

Lada Šimíčková

(zpěv) a autentické zvuky města Brna.

Napsal uživatel Milan Bátor
Sobota, 18 Srpen 2018 23:40

Hudební i slovesný obraz Brna je v imaginaci Kosmonauta bohatý na prostředky, postupy a formy běžné v poezii. V úvodní písni *Hlas* je město personifikováno jako bytost, která „dýchá“, a ulice

„*teče a trhá břeh*“

. Křížení progresivního rocku s průzračnými a melodicky doslova opojnými refrény má kouzlo, jež umocňuje Kosmonautův dar vyprávět příběhy a zaujmout nečekanými asociacemi.

Nejčastěji je vypravěčem autor sám, přičemž události ožívají v různých časech a na rozličných místech. Píseň

Ztracené kostky LEGA

je melancholickým ohlédnutím za krajinou Kosmonauta dětství,

Bleděmodré město

rozdmyšlává půvabné mytologické motivy o dracích, kteří spí ve městě

„*v podzemí i v mracích*“

Většina písní je vyprávěna v první osobě, přičemž se mění situace a místa dějů:

Počítání světla

se částečně odehrává v bufetu Vesmír, hitový potenciál této písně konvenuje se skvělým textem, který se elegantně vyhnul populárním floskulím.

Nádraží

v textové rovině originálně pracuje s prolínáním časoprostoru. Píseň má i výstižné, netradičně pojaté $\frac{3}{4}$ metrum, které asociuje spektrum nádražních zvuků. Důraz na brilantní vokály je nejzřetelnější v písni

Až sněhem

, jež využívá bohaté vrstvení hlasů na způsob imitace. Časté využívání sborových vokálů je však záležitostí vícera písní, stejně jako instrumentálně zdařilé mezihry kratšího i delšího rázu, které vždy podporují atmosféru nahrávky a nejsou jen pro efekt.

Do konceptu alba se vešel i uhrančivý duet

Dvě řeky

, který si s Kosmonautem zazpívala Lada Šimíčková. Nádherný příběh Svitavy a Svatky se odehrává v konfrontaci s paralelou dvou srdcí, které rozděluje jen

„*teskný břeh*“

. Futuristické motivy se vrací v písni

Nejsme sami

, v níž se i zdařile rapuje. Závěrečná

Duše s místy spojená

je atmosférické vyznání se zajímavými postřehy o duševní energii, která po lidech zůstává.

„*V troskách domů po náletech, ve vzpomínkách, na portrétech našly lásku, usmíření*“

, sděluje v závěru symbolicky poslední píseň.

Bleděmodré město

je album, o kterém by se dalo psát dlouho a nebylo by to nošení dříví do lesa. Jeho vizuální grafická podoba je vybroušená do nejmenších detailů. Fotografie podporují písně umělecky strhující vizualizací míst a dějů. Každá píseň v bookletu má GPS souřadnice, vedoucí na místo v textu zmíněné, nebo tam, kde je fotografie pořízená. Přívětivý humanitní rozměr má i fakt, že

Napsal uživatel Milan Bátor
Sobota, 18 Srpen 2018 23:40

koupí každého CD přispívá majitel alba 30 korunami na sbírku pro holčičku s onemocněním SMA, která omezuje veškeré svalové aktivity. To jsou však přidané hodnoty, bez nichž hudba a texty Bleděmodrého města může fungovat přímočaře a přesvědčivě.

Čím déle člověk **Bleděmodré město** poslouchá, tím víc má pocit, že tady dlouho uzrávalo něco zásadního. Je to patrné v aranžmá, které je mimořádně vlídné ke všem songům a vyhovělo jejím specifickým potřebám (proto je antitetické zaměřovat se na konkrétní hudební styl nahrávky, jelikož celkový dojem je důležitější a vzpírá se škatulkám). Je to evidentní v precizním a čitelném zvuku, při kterém se myslelo na dobrou relaci hudební i textové stránky.

Bleděmodré město

disponuje nadčasovými a krásnými texty Michala Kosmonauta Šimíčka, které svou kvalitou přesahují město a jeho rezonanci a častokrát přicházejí do vyšších rovin věcí a jevů. Kosmonautův otisk vlastně najdete v každém skrytém koutu a ohybu tohoto prostorného alba.

Celek drží pohromadě naprosto fantasticky a jako ctitel konceptuálních nahrávek musím říct, že ani po mnoha desítkách přehrání celého alba, jsem neměl potřebu nějakou píseň přeskočit.

Album

Bleděmodré město

kapely

Nevermore & Kosmonaut

považuji za jeden z nejmýzraznějšých počínů letošního roku. Kdo máte rádi fúzi inteligentního citlivého rocku, popu, folku s občasnými projektily velice pestré palety dalších hudebních žánrů, samplů, včetně zvuků z interiérů i ulice, které podtrhují realitu, jste u cíle.

Protože na nic lepšího zatím v letošní konceptuální české hudební sklizni nenarazíte.{desky 1561}